

[Landbrugsmi­nister­en.]

maade, der er fulgt, er fulgt af konservative Grunde. Den er fulgt, fordi man har ment, det var den rigtigste; det har netop vist sig, at man hvert Aar har ændret Taktik, hvor saglige Grunde talte derfor. At ændre hele Planen vilde, som enhver kan sige sig selv, betyde en saa voldsom Administration, at det næsten er umuligt at gennemføre, samtidig med at de fleste — det kan man være ganske overbevist om — vil finde det helt urimeligt, at de maa afgive Gødning til andre. Hvis det ærede Medlem havde samme Ansvar, som jeg har, tror jeg, han vilde give samme Svar.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det sidste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen henvendt til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Kan Handelsministeren oplyse Aarsagen til, at den for Tiden foregaaende Opkrævning af Krigsforsikringsbidrag for privat Indbo er 5 Gange saa høj som den første Opkrævning, og mener Ministeren det muligt at aabne Adgang for en ratevis Betaling af Bidraget?

Johs. Hansen: Man kan vist roligt sige, at det har vakt betydelig Opsigt i Befolkningen, at Krigsforsikringen for privat Indbo for Tiden opkræver et Bidrag, der er 5 Gange saa stort som det foreløbige Bidrag, der opkrævedes for et Par Aar siden, og det tør ogsaa siges, at det for mange Mennesker er kommet som en særdeles ubehagelig Overraskelse, at Krigsforsikringsbidraget er naaet op paa en saadan Højde. Det gælder ikke mindst visse Kategorier af Befolkningen — jeg tænker særlig paa Aldersrente­modtagere og paa Enker, som er blevet Enker paa et Tidspunkt, da de ikke selv har haft Mulighed for at sikre sig, at deres Forsikring ikke medførte en saa stor økonomisk Byrde, som der her i mange Tilfælde er Tale om. Man vil maaske sige, at det kan ikke være mange Aldersrentemodtagere, der ligger over den 5 000 Kr.s Grænse for Forsikringssummen, der er fastsat som værende den, hvorover man skal have forsikret sig for at skulle svare Bidrag ved denne Opkrævning; men det er jo saadan, at adskillige Aldersrentemodtagere i en Del af den Periode, Bidragsopkrævningen omhandler, har haft deres Arbejde, deres Erhvervsvirksomhed, og derfor ogsaa havde et Hjem af større Omfang, end de nu som Aldersrentemodtagere har, og derfor vil de i mange Til-

fælde komme op over 5 000 Kr.s Grænsen og altsaa være bidragspligtige i en Situation, hvor de har uhyre svært ved at svare dette Bidrag. Den samme Argumentation gør sig gældende med Hensyn til Kvinder, der er blevet Enker paa et senere Tidspunkt af den Periode, som Opkrævningen beskæftiger sig med; disse to Kategorier er i Virkeligheden lige daarligt stilled. For mange er det en stor Katastrofe, og man kan sige, at de har ingen Mulighed for at betale disse Penge. Da de, saa vidt jeg kan skønne, ikke kan slippe for det, vil de blive stillet overfor, at der skal foretages Udpantning hos dem for Beløbet, og det er en Situation, som ikke er særlig opbyggelig for de Mennesker, det kommer til at gaa ud over.

Jeg tror, man har Lov til at udtale Forbavelse over, at der ikke er foretaget en mere rimelig Fordeling af det samlede Bidrag. Naar man opkræver tilsammen 6 pro mille af Brandforsikringssummen, skulde man tro, at man kunde have foretaget Delingen saaledes, at der blev opkrævet 3 pro mille den ene Gang og 3 pro mille den anden.

Selv om der maaske kan gives Grunde for, at netop den Fordeling, som man har benyttet sig af, er blevet anvendt, vil jeg alligevel mene, at det havde været muligt, hvis man havde grebet Tingene praktisk an, at klare Sagen paa en anden Maade. Jeg tror, at saaledes som det nu ligger, hvor der skal opkræves 5 pro mille, vil det for mange Mennesker være af Betydning, om man kunde faa Lejlighed til at betale dette Bidrag i Rater, saa man ikke skulde ud med hele Beløbet paa een Gang, og derfor er det ogsaa, jeg slutter mit Spørgsmaal med at spørge Ministeren, om han anser det for muligt at aabne Adgang til ratevis Betaling af Bidraget. Det vilde utvivlsomt kunne hjælpe adskillige Mennesker. Jeg tror, det vil interessere overordentlig mange at høre den højtærede Ministers Svar paa disse Spørgsmaal.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Krigsforsikringsproblemerne er som bekendt af en temmelig indviklet Natur, men jeg vil forsøge i grove Træk at give en Redegørelse, der kan indeholde Svar paa de Spørgsmaal, det ærede Medlem har stillet til mig.

I Henhold til Loven om Krigsforsikring var man først pligtig til at udbetale Erstatninger, naar Krigstilstanden var ophørt, og ogsaa først pligtig til at opkræve Forsikringsbidraget, naar Krigstilstanden var forbi. Imidlertid besluttede man i Forvaltnings­nævnet saa vidt muligt at udbetale Erstatningssummerne straks. Dette af to Grunde.